

[Tastesen.]

hr. Knud Nielsen sagde, er sådan, at det manglende fodslag i Sydjylland er årsagen til, at vi har fået en dårligere prioritering. Det er nok andre, stærkere kræfter: udviklingen i Københavnsområdet og det særlige hensyn til Storålborg, som har gjort, at Sydjylland er skubbet ud i fremtiden. Men da man hverken får bevillinger eller har chancer for at kunne få kvalificerede lærerkræfter inden for et betydeligt åremål, har man jo god tid til at søge sammen og forene kræfterne i Sydjylland, og det vil der være en mulighed for, hvis man udskyder afgørelsen.

Jeg kan derfor på vegne af medlemmer, som er valgt i Sydjylland — det drejer sig om hr. Lindberg, hr. K. J. Mortensen, hr. Bilgrav-Nielsen, fru Gunhild Due og mig selv — anbefale, at man afholder sig fra at stemme for underændringsforslaget fra hr. Knud Nielsen og stemmer nej til ændringsforslag nr. 3.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne gøre to korte bemærkninger. Den ene er til hr. Knud Bro. Det må bero på en misforståelse, hvis han har dannet sig den opfattelse, at der ikke lige fra starten var et, så vidt jeg kan skønne, massivt ønske i den socialdemokratiske gruppe om at få placeret universitetet i det sydlige Jylland i Esbjerg-Ribeområdet.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, gør jeg på vegne af hr. Hans Lund og mig selv som repræsentanter for amtet: jeg vil gerne takke ministeren, fordi han — som sædvanlig — har taget et strengt sagligt standpunkt.

Camre: Jeg vil gerne i anledning af de bemærkninger, der er gjort, komme med nogle få kommentarer.

Jeg må sige, at jeg ikke forstår, at hr. Haunstrup Clemmensen kan mene, at socialdemokratiets evne til i denne sag at formulere klare standpunkter har ladet noget tilbage at ønske. Jeg synes, det har været ganske åbenbart fra første behandling af denne sag, at socialdemokratiet har haft en række principielle synspunkter: fremskynelse af udviklingen af uddannelsescentre i det vestlige Danmark; ønsket om at finde en bedre sjællandsk placering end Roskilde, ønsket om at finde en bedre københavnsk

løsning end en udbygning på kort sigt inden for det gamle universitetsområde. Det samme gælder spørgsmålet om Esbjerg, som senest er bragt frem i debatten af hr. Knud Bro. Også her har socialdemokratiet fra det øjeblik, da vi i udvalget nåede frem til at skulle fastlægge vore synspunkter, klart givet udtryk for, at et flertal i socialdemokratiet ønskede en placering i Ribe-Esbjerg.

Jeg er opmærksom på, at der ved et enkelt udvalgs møde har været en, om jeg så må sige sproglig misforståelse hos et par af udvalgets medlemmer. Denne misforståelse blev rettet umiddelbart efter mødet, så derfor kan jeg ikke på nogen måde acceptere hr. Knud Bros påstand om, at socialdemokratiet har fulgt en vakkende kurs i dette spørgsmål.

Jeg vil gerne sige til hr. Per Møller, at jeg har meget svært ved at se, at der i dette her skulle ligge nogen partipolitisk propagandamulighed, sådan at forstå, at man fra socialdemokratiets side blot indtog et standpunkt, der afveg fra regeringspartierne. Men jeg kan ikke være enig, når det bl. a. af hr. Per Møller er sagt, at man med dette forslag har fundet en forsvarlig løsning på problemerne for unge fra området vest for Store-Bælt. Vi ville meget gerne have taget medansvar for en lovgivning på dette område, men vi kan ikke binde os til, at udbygningstakten skal være som foreslået af ministeren.

Jeg er helt enig i en række af de betragtninger, hr. Morten Lange har fremsat om, at statistik naturligvis altid har en vis usikkerhedsmargen. Det er også ganske åbenbart, at de meget nøjagtige tal, der er stillet op, giver et forfejlet billede af den nøjagtighed, man kan nå frem til i statistik. Men selv om vi tager højde for disse usikkerhedsfaktorer, er det for mig at se ganske åbenbart, at der er reelle forskelle i mulighederne for at studere i den vestlige henholdsvis den østlige del af landet.

Vi ønsker ikke på nogen måde at medvirke til en omstilling af den danske befolknings levevaner, og vi ønsker bestemt ikke at betragte de studerende som skakbrikker. Men det, man gør i øjeblikket, er jo netop at betragte de studerende som skakbrikker, idet man siger til dem: vil I studere, må I flytte til København; der vil være en bedre kapacitet i København. Jeg ved, at der er